

Repensar l'oci nocturn

«Un altre model d'oci nocturn que doni resposta a les necessitats actuals és possible, i cal que entre tots i totes siguem capaços de definir-lo»

Viure la nit i la festa al carrer forma part de la nostra cultura mediterrània, i fer-ho de manera cívica i pacífica ha de ser possible. No podem criminalitzar el jovent per les ganes de passar-s'ho bé. En el context de pandèmia que vivim, i després d'unes restriccions que durant mesos han reduït enormement la interacció social, els joves han buscat els seus propis espais de relació i socialització. Des de les administracions hem de reflexionar sobre el model d'oci nocturn que volem oferir-los, i gestionar una realitat que no deixarà d'existir, com és que hi hagi milers de persones que vulguin viure l'oci al carrer.

Aquest estiu s'ha posat el focus en els botellots, tant pel context de pandèmia que vivim com per la violència inacceptable que s'ha produït en alguns punts. La situació, però, no és única de Catalunya; hem vist botellots multitudinaris a Madrid amb l'oci nocturn obert o incidents fa uns dies a Noruega en el marc de festes multitudinàries.

De fet, amb l'obertura de l'oci nocturn a casa nostra, els botellots s'han anat acostant als nivells d'abans de la pandèmia. I és que els botellots no són un fenomen nou. Les seves causes són diverses i van més enllà de la pandèmia. També tenen causes estructurals: la precarietat econòmica del jovent, la frustració per la manca d'oportunitats, la dificultat per emancipar-se i accedir a un habitatge, el descontentament per un futur incert, el rebuig a l'autoritat... Ens pertoca a les administracions, però també al conjunt de la societat, reflexionar-hi profundament i oferir com més aviat millor solucions i respostes a aquests greus problemes dels i les nostres joves.

I cal diferenciar. Una cosa són els botellots i una altra, els actes vandàlics com els succeïts en les festes de la Mercè a Barcelona, o les agressions a la policia com les de Tiana. Els agents agredits en els diferents incidents que s'han produït tenen tot el meu suport, i serem implacables amb les actituds violentes o delinqüencials. També és necessari no confondre i, per això, reclamo que no identifiquem delinqüència ni violència amb joventut. Si no ho fem quan una celebració esportiva o una manifestació acaba amb incidents, tampoc podem fer-ho ara. Els autors dels aldarulls són una minoria que no té res a veure amb la majoria del jovent. Com ja hem vist anteriorment, són persones que aprofiten la multitud per cometre agressions, destrosses, saquejos o robatoris. Els Mossos ho persegueixen i ho seguiran fent perquè la violència no quedi impune.

Amb les xifres a la mà, aquest any a Catalunya no ha estat més conflictiu que altres anys. Les dades sovint no són un consol. Cap consol. Ans al contrari, ens han d'esperonar a seguir treballant. Però sí que serveixen per contextualitzar. Els mesos de juliol i agost es van registrar uns 24.000 incidents nocturns a tot Catalunya, un 43% menys que el 2019.

Des del Departament d'Interior durant tot l'estiu hem reforçat els dispositius de Mossos d'Esquadra i n'hem fet conjuntament amb policies locals d'arreu del país, buscant sempre el principi de proporcionalitat en totes les actuacions. Els Mossos han fet 80.000 hores extres des del 15 de juliol, i l'esforç dels 17.200 agents ja no es pot estirar més. La solució als botellots no pot ser només policial, si bé cerquem permanentment millorar els dispositius aplicant tota la intel·ligència disponible. Sense una mirada i una reflexió globals no ens en sortirem.

És imprescindible impulsar un pacte per l'oci nocturn, amb tots els agents implicats, que permeti oferir solucions globals i estables. Hi volem involucrar tant el sector dels locals d'oci nocturn (un dels principals damnificats de les restriccions) com les entitats i col·lectius juvenils, els ajuntaments, els cossos policials, així com experts en l'àmbit de la joventut. Hem d'asseure'ns

tots en una mateixa taula per trobar solucions conjuntament.

Una part rellevant de joves vol gaudir de l'oci nocturn al carrer. I ni és possible ni té cap sentit reprimir-ho. Cal canalitzar-ho. En aquest sentit, proposo generar espais d'oci al carrer de la mà d'associacions, entitats, col·lectius o moviments socials i els mateixos ajuntaments.

Implicar a la societat civil en el disseny i l'organització de festes permet garantir aquest desig amb més seguretat, més civisme i més autoresponsabilitat. Les activitats de la mà de les entitats són garantia de control d'aforament, activitats programades, serveis, punt de venda de les consumicions, serveis d'ordre de voluntaris, responsables de l'organització, punts lila adreçats a la prevenció de les agressions sexuals, entre altres. I una vinculació de part dels participants a l'organització de l'activitat. I interlocució amb els cossos de seguretat per garantir resposta als episodis delictius. I amb aliança amb els professionals de l'oci nocturn.

Una organització amb base comunitària fa l'oci més participatiu i més viscut, permet que tothom se'l senti més seu, i ajuda a teixir complicitats socials que afavoreixen una bona convivència. Això en alguns barris i poblacions ja funciona així i funciona bé. Prenguem-ne exemple.

Un altre model d'oci nocturn que doni resposta a les necessitats actuals és possible, i cal que entre tots i totes siguem capaços de definir-lo. La solució no és ni serà únicament policial, sinó que hi ha un debat de fons que cal abordar amb urgència.